

**Ještě k válečné tragedii u Zdíků a k problematice nouzového
přistání amerického letounu B - 17 G Flying Fortes s/n 42-9739 v
katastru obce Bujanov dne 9.12.1944**

Po sedmé hodině ranní se 9.prosince 1944 začal psát tragický příběh posádky amerického letounu B-17 G Flying Fortress s/n 42-9739 z letecké základny 2.bombardovací skupiny 15.letecké armády USAAF v jihoitalské Amendole.Na tento den naplánoval operační štáb ofenzivní misi proti důležitým strategickým cílům, které se nacházely jednak na území okupovaného Československa, tedy tzv. protektorátu Čechy a Morava, včetně říšské župy Sudety , o které se tehdy rozšířil mezi nacisty výrok, že jsou "protileteckým krytem říše" a jednak na území nacistického Německa, dobově tzv.Altreichu a anšlusem z března 1938 k Říši připojeného Rakouska.

Vedením impozantního seskupení leteckých sil 2.bombardovací skupiny 15.letecké armády USAAF bylo pověřeno 5.bombardovací křídlo se svými šesti skupinami, které mělo zaútočit na moderní rafinerii STAG, ležící nedaleko severočeského Mostu /dnes Chemopetrol Litvínov v Záluží u Mostu/.

To ráno vzlétlo 216 bombardérů B-17G. Po seskupení do předletových formací a letem přes Jaderské moře, území bývalé Jugoslávie a Rakouska se dostaly k výchozímu bodu, kterým byla obec Hroznětín v západních Čechách.Vlivem počasí i přes použití radarů však cíl nebyl spolehlivě nalezen a proto bylo rozhodnuto bombardovat náhradní cíl, kterým byly letecké závody a seřazovací nádraží v bavorském Regensburgu.

Součástí 5.bombardovacího křídla byla i 2.bombardovací skupina o síle 36 letounů, která letěla ve druhé vlně na druhé pozici.Skupinu vedl její velitel plukovník Coulen, letící v čele devíti letounů 96.perutě. Deset letounů 49.perutě vedl poručík Rigby, který se však pro mechanické potíže musel předčasně vrátit a jeho místo zaujal poručík Buhler. Dalších deset bombardérů 429.perutě vedl poručík Falkenstern a svaz uzavíralo osm letounů 20.perutě vedené poručíkem Warrenem v letounu B-17 G Flying Fortress, seriové číslo 42-9739.

Na palubě tohoto stroje vyrobeného v licenci ve třicátém výrobním bloku u letecké firmy Lockheed Vega Aircraft Corporation v kalifornském městě Burbank byli tito letci :

- pilot 1.Lt Woodruff J.Warren, který pocházel z města Hyattsville ve

státě Michigan. Pro něho byla tato mise předposlední. Po posledním, 50. letu se měl vrátit zpět do USA

- druhý pilot 1. Lt. Donald L. Hart z Belmontu ve státě Massachusetts
- navigátor 1. Lt. Burke W. Jay z města Palmyra ve státě New Jersey
- bombometčík 2. Lt. William Jolly z Houghtonu ve státě Michigan
- operátor palubního radaru 2. Lt. George D. Mayery z Dunkirku ve státě New York
- palubní mechanik a střelec T/Sgt. Frank Pinto z Texasu
- radista a střelec T/Sgt. Warren Anderson z Floridy
- obsluha bočních kulometů S/Sgt. Joseph Cox a S/Sgt. Ralph Henry, oba z Alabamy
- střelec zadní věže Sgt. Benjamin J. Sheppard z Bridgetonu ve státě New Jersey.

On a jeho druh, štábní seržant R.E. Henry, letěli svoji poslední padesátou misí, po které se měli vrátit zpět do USA

Po předchozím neúspěšném pokusu o nalezení rafinérie u Mostu se 2. bombardovací objevila nad bavorským Regensburgem. Pouze sedmnácti letounům skupiny se podařilo identifikovat cíl a svrhnout pumový náklad. Zbývající letouny nebyly schopny cíl identifikovat a letěly nad další náhradní cíl, kterým byly zbrojní závody a nádraží v Plzni. Zde Americké prameny uvádějí, že Plzeň byla nalezena a bombardována, ale dnes již víme, že tomu tak nebylo a že bombardován byl zcela jiný cíl, pravděpodobně v Bavorsku.

Nad jednou z uzávěr protiletadlového dělostřelectva byl střepinami granátů zasažen jeden ze čtyř motorů letounu B-17 č. 739, pilotovaného Woodrufem Warrenem. Stroj vypadl z formace a se ztrátou výšky začal zaostávat. V oblasti Českého lesa se pilot spojil radiem s pilotem sousedního letadla Sidney P. Upsherem a sdělil mu, že jeho stroj je vážně poškozen, že má vyřazen motor a poškozený olejový systém. Posledním sdělením byla obava, že s letadlem přes Alpy nepřeletí. Tehdy poručík Upsher popřál *"Good luck" - "šťastnou cestu"* a tím byl definitivně přerušen kontakt s letadlem. Stroji č. 739 se nepodařilo udržet výšku a proto dal velitel posádky pokyn *"Let's get out of this damned ship" - "opust'te palubu před ztroskotáním"*.

Po soustředění většiny posádky u bombové šachty jako první vyskočil navigátor Burke W. Jay, který nejvíce trpěl nedostatkem kyslíku. Po něm následoval Ralph Ernest Henry a vzápětí Warren Anderson, Benjamin Sheppard a bombometčík William Jolly. Poté se poškozený stroj dostal pod kritickou výšku pro bezpečný seskok

padákem a pilotovi nezbylo žádné jiné řešení, než nouzově přistát na sněhu, kterého tehdy bylo dost, se zataženým podvozkem.

Letoun se zbývajícími členy posádky tedy dosedl na pole v severním výběžku Šibeničního vrchu u Dolního Dvořiště. Z vraku letadla vyšli všichni zbylí z posádky - Frank Pinto, George Mayott, Joseph Cox, druhý pilot Donald Hart a pilot Woodruff Warren, který řekl : "*Dopadlo vše dobře!*"

Odpoledne nedaleko osady Štědrkov, přistál Benjamin Sheppard, který vyskočil spolu s Jollym. Dopadl též do měkkého sněhu, odložil padák a šel sněhem přes pole a louky, až přišel do Štědrkova. Tato osada se sestávala ze tří selských domů : Jodl, Qatember a Hansbauer. Zaklepal u Hansbauerů. Když se otevřely dveře, hledělo na něho několik párů udivených očí. Pozvali ho dál a nechali posadit u velkého stolu a pohostili čajem a svačinou. Právě v tento čas přistála squadrona na polním letišti v Amadole. Letec měl velké štěstí, že se dostal ke slušným lidem. Později jej zadrželi němečtí četníci a transportovali do Kaplických kasáren.

Ve stejnou dobu na jiném místě, v osadě Tichá /jižně od Kaplice/, obce čítající asi 100 domů – slyšeli obyvatelé hukot nízko letícího letadla a krátce na to viděli směrem na Svatý Kámen snášejíciho se parašutistu. O několik minut později William Jolly, bombometčík ze stroje 739, pomalu přistál v měkkém sněhu. Když se osvobodil z padáku , viděl k sobě přicházet skupinu osob. V jejím čele kráčil s připravenou zbraní starosta obce Tichá Josef Witzany, fanatický nacist. Jolly zvedl ruce nad hlavu. Pár vteřin poté třeskla rána. Zásah do prsou byl smrtelný. William Jolly klesl k zemi.

Celní úřadovna ve Wulowitzích byla po Mnichovu od roku 1938 uzavřena. V celnici se usadili němečtí vojáci, kteří měli na kopci nad Leopoldschlagem pozorovací bod. A právě pár metrů severozápadně od celnice dosedla nepřátelská létající pevnost. Po silnici z Horního Dvořiště do Dolního Dvořiště přijížděl nákladník pana Josefa Pusce, německého dopravce. Ten, když uviděl na poli nedaleko silnice sedět „obrovského ptáka“, zastavil svůj nákladní vůz poháněný dřevoplynem a šel se zvědavě podívat blíže. Tento J.Pusch byl pak očitým svědkem dalších událostí.

K letadlu se scházeli lidé, sedláci a také němečtí vojáci. Když přišli k letadlu, sedělo všech pět zbývajících Američanů na jeho pravém křídle. Vojáci i civilisté dostali od Američanů cigarety a jídlo z jejich bohatých zásob.

Krátce nato dostalo okresní četnické velitelství v Kaplici informaci o havarovaném čtyřmotorovém letadle v Dolním Dvořišti. Z Kaplice vyjela dvě osobní auta, v jednom seděl okresní velitel Franz Strasser a ve druhém velitel gestapa Walter Wolf – Němec z Bad Schandau, t.č. sloužící v Kaplici a nadporučík policie z Kaplice Karl Lindemeyer. Když kolona dorazila k letadlu, provedli prohlídku letců a letadla a odebrali jim zbraně.

Pak Lindemeyer poručil Josefu Puschovi, aby udělal místo na plošině nákladáku pro transport Američanů. Pusch zaslechl rozhovor mezi Strasserem a Lindemeyerem se slovy /doslovně/ : *„Ty letce nám poslalo samo nebe a my mu je vrátíme „*

Zajatí Američané museli nastoupit na plošinu nákladáku a Pusch dostal rozkaz od Lindemeyera, že na znamení musí zastavit.

Kolona vozidel se rozjela směr Kaplice. U obce Nažidla odbočili z hlavní cesty. Asi 100 m východně, poblíž hostince paní Neuwirtové a Lauseckerova dvora /nedaleko vtoku Zvíkovského potoka do Malše/, vedla cesta mírně do kopce. Zde musel Pusch šlápnout více na plyn a na konci stoupání dostal znamení k zastavení. Hned po zastavení zavelel Lindemeyer *„Všichni vystoupit“*.

Tento povel patřil pětici Američanů, Pusch ještě slyšel jak seskakují z auta. V následujících vteřinách protrhly zimní ticho dávky ze samopalů. Jeden z Američanů nebyl ještě mrtev a snažil se odplazit. Nová dávka ho však zkosila. Od zastavení kolony uplynulo několik vteřin a nyní tu leželo pět Američanů – Woodruff J.Waaren, Donald L.Hart, Frank Pinto, Georgie D.Mayett a Joseph Cox – rozstřílených, krev jim prýštila z úst a uší a červeně barvila sníh okolo. K.Lindemeyer zastřelil tři a F.Strasser dva letce. Pak oba vrazi vzali Američanům šaty, boty a všechny cenné předměty. Mrtvoly ponechali jen ve spodním prádle. Puschovi, který byl svědkem všeho přikázali, aby je zaházel sněhem.

Nacističtí úředníci z Kaplice pak odeslali zprávu k odvysílání do rozhlasu *„šťastné přistání amerického poškozeného letadla na poli v Dolním Dvořišti“*

Dne 10.prosince 1944 bylo všech pět Američanů na místě popravu pohřbeno do pole u cesty

V červnu, červenci a listopadu 1945, byla těla pěti Američanů i tělo jejich kamaráda Williama Jolliho postupně vyzdvižena ze země a převezena na vojenský hřbitov pro padlé americké vojáky ve Francii.

Vrah W.Jollyho, bývalý starosta obce Tichá, nacista Josef Witzany

nebyl nikdy dopaden. Krátce po ukončení války utekl do Rakouska, kde jeho stopa mizí. Lindemeyer spáchal 9.května 1945 ráno ve svém bytě sebevraždu, Strasser byl zajat Američany, odsouzen v říjnu 1945 v Dachau k trestu smrti a rok poté, co u Zdíků spáchal svůj podlý válečný zločin, 10.prosince 1945 popraven.

Na paměť popravených amerických letců byla v roce 2004 na zdi kostela u Svatého Kamene odhalena pamětní deska a 23.8.2008 postaven provizorní kříž na místě jejich vraždy.

Čest jejich památce !

Zpracoval : VAV Č.Budějovice

Použito materiálů ze Sborníku příspěvků z konference konané v Jihočeském muzeu v Českých Budějovicích 4.května 2007 „HRDINSTVÍ , STATEČNOCT, STRACH „ vydaného Jihočeským muzeem v Č.Budějovicích, 2008